

מאַסקע / אַברעם סוצקעווער

מַסְכָּה / אברהם סוצקבר

עברית: ישראלה בקר

אויסטאָן

פֿון זיך די געקעסטעלטע שטאַטישע בגדים;

אַנטאָן

אַ העמדל פֿון בלעטער, דאָס העמדל פֿון אָדם.

לְהַסִּיר

מֵעֲלֵיךְ בְּגָדִים, אֶת מְדֵי הַיּוֹמִיּוֹם;

לְעֲטוֹת

כְּתָנֵת עָלַיִם, כְּתָנֵתוֹ שֶׁל אָדָם הַרְאִשׁוֹן

אויסטאָן

אַ פּאַליצע ביכער פֿון שווערן זכרון;

אַנטאָן

אַ זמר פֿון כּוואַליעס, אַ ניגון פֿון קאַרן.

לְהַסִּיר

מִמְדַּרְךָ הַסְּפָרִים אֶת עַל הַזְכָּרוֹן;

לְעֲטוֹת

שִׁיר גָּלִים וְאֵתוֹ אֶת נִגּוֹן הַשִּׁיפּוֹן.

אויסטאָן,

די שײך, זיי פֿאַרוואַנדלען צוריק אין אַ ווידער,

אַנטאָן

אַ רעגן און הערן ווי ס'וואַקסן די גלידער.

לְהַסִּיר

נְעִלָיִם, לְהַפִּיךְ אוֹתוֹ לְצָבִי שׁוֹב;

לְעֲטוֹת

גָּשֶׁם וְלִשְׁמַע אֵיךְ גָּדְלִים אַבְרֵי־גוֹף.

אויסטאָן

די מאַסקע און זאַגן: גוט-מאַרגן דיר, פּנים.

אַנטאָן

די מאַסקע און זאַגן: אַזאַ איז דאָס לעבן, אַ פּנים.

לְהַסִּיר

אֶת הַמַּסְכָּה, וּלְכַרְךָ לְשֵׁלּוֹם הַמְּרָאָה.

לְעֲטוֹת

אוֹתָהּ שׁוֹב: אֵלֶּה הֵם הַחַיִּים, כְּנִרְאָה.

תל-אַבִּיב, 1971

תל-אַבִּיב, יוני 2021

(פֿון די גאַלדענע קייט, באַנד 73, זײַטל 164)